

[Fr. Dalgaard.]

ninger, idet det gaar ind i hele Systemet. Nogle enkelte Bemærkninger skal jeg dog gøre om Ægtebørn i Forbindelse med det sidste Forslag om de Ændringer i Retsplejelovene, der bliver nødvendige forarsaget af hele dette Lovkompleks. Hovedbestemmelsen i Ændringen til Retsplejeloven er jo, at der udskilles særlige Faderskabssager paa samme Maade, som man har særlige Ægteskabssager med en særlig Retsbehandling. Jeg hilser med stor Glæde, at den særlige Partsed, der gælder den Dag i Dag i Paternitetssager, falder bort, og at man faar udvidet Adgangen til Blodtypebestemmelser og andre Undersøgelser.

Det gælder jo først og fremmest om at faa konstateret den rette Fader til Barnet, fordi i samme Øjeblik man har faaet Faderskabet fastslaaet, kommer alle dette Lovforslags gode Virkninger i Brug til Fordel for et saadant Barn. Faderskabssagerne har man nu samlet under eet, idet man dog — her kommer jeg til de Bemærkninger, jeg vil gøre om Ægtebørn — fra disse Faderskabssager har undtaget det Tilfælde, at en Ægtemand, som lever sammen med sin Hustru, paastaar, at han ikke er Fader til Barnet. Man siger, at den saakaldte Pater est-Regel, den Regel, hvorefter en Ægtemand uden videre skal anses for at være Fader til et Barn, der er født, medens han levede sammen med sin Hustru, medmindre han da ikke kan være Fader, vilde gennemhulles, dersom man ikke skilte Faderens Retssag ud til en særlig Behandling efter Lovens almindelige Regler og altsaa ikke vilde have den ind under de særlige Faderskabssager, saadan som det er Tilfældet, hvor Forældrene lever faktisk adskilt. Civildommer Rudbeck har i en Artikel i „Ugeskrift for Retsvæsen“ fra i Fjor kritiseret det tidligere forelagte Lovforslag netop paa dette Punkt og har sagt, at disse Faderskabssager er ens og bør behandles paa samme Maade, og den højtærede Justitsminister har ved Forelæggelsen af dette Lovforslag givet Tilslutning til noget af Kritikken, men ikke paa dette Punkt. Jeg er ikke blind for de Argumenter, der kan anføres, men jeg vil dog forbeholde mig, at man senere i Udvalget drøfter, om de Hensyn, der kan anføres imod at lade alle Faderskabssager behandle paa samme Maade, er tilstrækkelige.

Den sidste Hovedændring i Forslagets § 456 o angaaende begrænset Offentlighed i alle disse Familieskabssager, Sager om Børn uden for Ægteskab o. s. v., hilser jeg med stor Tilfredshed. Lige saa betænkelig jeg er ved at udelukke Offentligheden og dermed Pressen fra Retssager i Almindelighed, lige saa overtødet er jeg om, at man i al Almindelighed ikke fra Offentlighedens Side vil have nogen som helst Interesse i at komme ind i disse fuldkommen private og intime Forhold, her er Tale om. Offentligheden vil ikke berøves for en Splint af sin Interesse ved, at man kræver udtrykkeligt Samtykke baade for Parter og Vidner til, at Retsforhandlingen i saadanne Sager bliver offentlig.

Jeg vil tro, som jeg ogsaa har berørt det, at et og andet med Held vil kunne drøftes under Udvalgsbehandlingen, men i det store og hele mener jeg, at hele Komplekset af Love her træffer det rigtige angaaende disse Forhold, som man i øvrigt skal behandle med saa stor Varsomhed. Hovedlinien i Lovkomplekset er Ligestilling, den Ligestilling, der af fremsynte Mænd og Kvinder er blevet krævet i mange Aar, og den Ligestilling vil i saa vidt Omfang, som det er muligt, blive gennemført ved disse Lovforslag. Jeg vil udtale Haabet om, at man her paa Rigsdagen, selv om Begrebet „Kuldlysning“ ved det nye Lovkompleks falder bort, vil lyse de uægteskabelige Børn i Samfundets Kuld og Køn.

Inger Gautier Schmit: Da jeg sidste Aar udtalte mig meget indgaaende om Lovforslagene i alle Enkeltheder, skal jeg i Aar fatte mig i den største Korthed og kun komme med enkelte Bemærkninger om de Ændringer, som er indføjet i Lovforslagene. Jeg skal dog først gøre nogle Bemærkninger til den Taler, som nys havde Ordet. Det ærede Medlem Hr. Fr. Dalgaard udtalte, at Forslagene i Fjor blev mødt med stor Sympati undtagen fra det ærede Medlem Hr. Pürschels Side. Jeg tror nu ikke, denne Udtalelse helt dækker det ærede Medlem Hr. Pürschels Mening, hvad han selvfølgelig selv kan dokumentere — idet jeg gennem det ærede Medlem Hr. Pürschels Udtalelser mærkede stor Sympati for Forsøget paa at finde en retfærdig og god Ordning. Og med Hensyn til de Ud-